

FARSKI (4) ai

a jasne.

sg m I farskim (1). ◇ pl G farskich (3).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „fara”, parafialny; curialis, parochialis Cn (4) : przed sławney pamięci Krolem/ y káznodzieię Fárskim Krákwłkim CzechEp [395].

Zestawienie: »farski kościół« [szyk 2 : 1] (3): ReszHoz 115; Chodziły po Rzymie proceffye/ tak Tumłkich trzech/ iáko inżyich Fárskich/ ktorých iest około 300. kościołow z wielką pokorą y łkromnością ReszList 158; rofkázuujemy: ábysćie tę wstáwę nászę w mieściéch/ y w miásteckách v kościołow Fárskich w święté dni/ [...] kazáli opowiedzieć SarnStat 275.

Szereg: »plebanija albo farski kościół« (1): Iest także Plebániy álbo Fárskich kościołow 120. ReszHoz 115.

Cf **FARNY**

TZ